Τι κρύβει η προπαγάνδα περί «ουδετερόθρησκου σχολείου»;

Γράφει ο **Κωνσταντίνος Χολέβας** - Πολιτικός Επιστήμων

Πίσω ἀπό τήν προπαγάνδα περί οὐδετερόθρησκου σχολείου κρύβεται ἡ ἀρνητική διάθεση ἔναντι τῆς Ὀρθοδοξίας κάι τῆς Ὀρθόδοξης Χριστιανικῆς ἀγωγῆς.

Πολύς λόγος γίνεται στίς ἡμέρες μας γιά τό περιεχόμενο τῆς Παιδείας, γιά τόν χαρακτῆρα τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, γιά τήν ἀναθεώρηση τοῦ Συντάγματος καί ἐνδεχομένως τῶν διατάξεων περί Παιδείας καί περί σχέσεων Ἐκκλησίας καί Πολιτείας. Μία ὁρολογία πού ἀρέσει στούς ὀπαδούς τῆς ψευδεπίγραφης προόδου εἶναι τό «οὐδετερόθρησκο σχολεῖο». Θά προσπαθήσουμε νά ἀποκρυπτογραφήσουμε τή σημασία τοῦ ὅρου καί τίς προθέσεις ἐκείνων πού τόν χρησιμοποιοῦν.

Λέγοντας οὐδετερόθρησκο ἐννοοῦν ὅτι στό ἑλληνικό σχολεῖο δέν πρέπει νά ὑπάρχουν εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ καί τῶν Ἁγίων, νά μήν γίνεται προσευχή, νά μήν τονίζεται ἡ πνευματική παράδοση καί ὁ ἱστορικός ρόλος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τό δέ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν νά ἀποκτήσει θρησκειολογικό- ἐγκυκλοπαιδικό περιεχόμενο ἤ ἔστω τόν πολυθρησκειακό χαρακτῆρα πού ἤδη δοκιμάσθηκε σέ ὁρισμένα Γυμνάσια μέ τό ἀμφιλεγόμενο Πιλοτικό Πρόγραμμα.

Ἡ παράδοση τῆς οὐδετερόθρησκης παιδείας προέρχεται ἀπό τή γαλλική κοινωνία καί ἀπηχεῖ τά

ἀκραῖα ἀντιχριστιανικά καί ἀντιεκκλησιαστικά κηρύγματα τοῦ Διαφωτισμοῦ καί τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1789. Δέν ὑποτιμῶ τή σημασία τῶν ἰδεολογικῶν αὐτῶν ρευμάτων γιά τόν εὐρωπαϊκό καί τόν παγκόσμιο πολιτισμό, καλό εἶναι, ὅμως, νά θυμόμαστε ὅτι ὁδήγησαν σέ πολλές ἀκρότητες καί σέ κλῖμα τρομοκρατίας εἰς βάρος ἀντιφρονούντων. Ἡ Γαλλική Ἐπανάσταση ἐστράφη κατά τοῦ Ρωμαιοκαθολικοῦ κλήρου καί διέπραξε φόνους καί βιαιότητες. Ἀναμφιβόλως πολλοί Ρωμαιοκαθολικοί Ἐπίσκοποι καί ἱερεῖς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχαν αποκτήσει πλοῦτο καί ἐξουσία καί εἶχαν καταστῆ ἀντιπαθεῖς στά μάτια τῶν φτωχῶν λαϊκῶν στρωμάτων. Αὐτή ὅμως ἡ διαπίστωση δέν δικαιολογεῖ τόν δολοφονικό πνιγμό κληρικῶν καί μοναχῶν σέ λίμνες μέ μία πέτρα στόν λαιμό οὔτε βεβαίως δικαιολογεῖ τήν κατάργηση ἐπί ἀρκετά ἔτη τοῦ Χριστιανικοῦ Ἡμερολογίου ἀπό τούς Γάλλους ἐπαναστάτες καί τήν ἐπίσημη λατρεία τοῦ Ὀρθοῦ Λόγου ἀντί τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οἱ συνέπειες αὐτῶν τῶν ἰδεολογικῶν ρευμάτων καί τῶν ἐσωτερικῶν συγκρούσεων ὁδήγησαν τή γαλλική κοινωνία σέ μία σαφῆ ἀπομάκρυνση ἀπό κάθε τί Χριστιανικό. Τό 1905 ψηφίσθηκε καί ἰσχύει ἀκόμη εἰδικός νόμος γιά τόν πλήρη χωρισμό τῆς κρατικῆς δραστηριότητος ἀπό τή σφαῖρα τῶν θρησκειῶν καί τῶν πάσης μορφῆς θρησκευτικῶν ἐκδηλώσεων. Στά γαλλικά δημόσια σχολεῖα ἔκτοτε δέν διδάσκεται μάθημα Θρησκευτικῶν. Αὐτό, ὅμως, ἀποτελεῖ μία γαλλική ἰδιαιτερότητα καί δέν πρέπει νά προβάλλεται ὡς πρότυπο γιά τήν Ἑλλάδα ἤ γιὰ ἄλλες εὐρωπαϊκές κοινωνίες. Σημειώνω ὅτι τά περισσότερα κράτη μέλη τῆς Εὐρ. Ἑνώσεως ἐπιδιώκουν τή διδασκαλία θρησκευτικοῦ μαθήματος εἴτε ἀμιγῶς Χριστιανικοῦ -μέ βάση τήν ἐπικρατοῦσα θρησκεία- εἴτε τύποις θρησκειολογικοῦ, ἀλλά μέ ὑπεροχική θέση τῶν Χριστιανικῶν ἀξιῶν.

Ὁ μαθητής καί ἡ μαθήτρια τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου δικαιοῦται καί ὑποχρεοῦται νά ἀκολουθεῖ τήν Ἑλληνορθόδοξη παράδοση τῶν προγόνων μας καί ὄχι τόν οὐδετερόθρησκο φανατισμό τῶν Γάλλων ἐπαναστατῶν. Ἡ πατρίδα μας ἐλευθερώθηκε ἀπό συνειδητούς Χριστιανούς Ὀρθοδόξους ἀγωνιστές καί τό 1821 δέν ἔχει ἰδεολογική σχέση μέ τή Γαλλική Ἐπανάσταση. Οἱ Γάλλοι ξεσηκώθηκαν ἐναντίον τῶν δικῶν τους ἀρχόντων σέ μία ἐμφύλια ἐξέγερση μέ στόχο μεταξύ ἄλλων καί τόν Ρωμαιοκαθολικό κλῆρο. Ἀντιθέτως ἡ δική μας ἐπανάσταση εἶχε χαρακτῆρα ἀπελευθερωτικό καί ἐθνικοθρησκευτικό. Ἀγωνισθήκαμε τό 1821 κατά ἀλλοεθνῶν καί ἀλλοθρήσκων μαζί μέ τήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, γιά τήν Ἐκκλησία, ὑπό τήν Ἐκκλησία. Ὁ Θ. Κολοκοτρώνης στά Ἀπομνημονεύματά του δηλώνει τή σαφῆ διαφοροποίηση μεταξύ Γαλλικῆς κάι Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, στούς δέ μαθητές τοῦ πρώτου Γυμνασίου τῆς ἐλεύθερης Ἀθήνας τονίζει ὅτι καί ἐκεῖνος καί οἱ συμπολεμιστές του βροντοφώναξαν «πρῶτα ὑπέρ Πίστεως καί ὕστερα ὑπέρ Πατρίδος».

Τά Συντάγματα τῶν Ἐθνοσυνελεύσεων τοῦ Ἀγῶνος ἀρχίζουν μέ τήν ἐπίκληση στήν Ἁγία Τριάδα καί γενικῶς δηλώνουν τόν σεβασμό τῶν ἀγωνιζομένων πρός τήν Ἐκκλησία. Μία ἀπό τίς πρῶτες φροντίδες τῶν ἐπαναστατημένων Ἑλλήνων ὑπῆρξε ἡ ἵδρυση Ὑπουργείου, τό ὁποῖο συνδύαζε τή Δημοσία Ἐκπαίδευση καί τά Ἐκκλησιαστικά ζητήματα. Ἡ Ἐπανάσταση τοῦ 1821, στήν ὁποία ὀφείλουμε τό ἐλεύθερο ἑλληνικό κράτος, εἶχε μεταξύ ἄλλων ὡς στόχο νά μποροῦν τά παιδιά μας νά διδάσκονται ἐλευθέρως καί ἀκωλύτως τήν Ὀρθόδοξη Πίστη καί τή διαχρονική ἑλληνική γλῶσσα καί Ἱστορία στά σχολεῖα. Ὁ πρῶτος Κυβερνήτης μας Ἰωάννης Καποδίστριας ὑπογράμμιζε ὅτι τά θεμελιώδη μαθήματα γιά τά ἑλληνόπουλα πρέπει νά εἶναι ἡ Ὀρθόδοξη Χριστιανική Πίστη καί τά κείμενα τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἄς ἀφήσουμε τήν οὐδετερόθρησκη παράδοση στούς Γάλλους, μέ σεβασμό στήν πολιτιστική ἰδιοπροσωπία τους, καί ἄς κρατήσουμε γιά τά δικά μας σχολεῖα τήν Ἑλληνορθόδοξη Παιδεία τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ.

Πίσω ἀπό τήν προπαγάνδα περί οὐδετερόθρησκου σχολείου κρύβεται ἡ ἀρνητική διάθεση ἔναντι τῆς Ὀρθοδοξίας κάι τῆς Ὀρθόδοξης Χριστιανικῆς ἀγωγῆς. Ὅταν στό σχολεῖο θά διδάσκονται ἰσότιμα ὁ Χριστός καί ὁ Βούδας ἤ ὁ Κομφούκιος τότε αὐτό δέν εἶναι οὐδετερότητα. Εἶναι μεροληπτική κατήχηση ὑπέρ ἄλλων δοξασιῶν καί θρησκευμάτων. Τό οὐδετερόθρησκο σχολεῖο εἶναι τό προπέτασμα καπνοῦ γιά νά ἐπιχειρηθεῖ ἡ ἐπίθεση κατά τῆς Χριστιανικῆς παιδείας, τῆς οἰκογένειας καί τῶν παραδοσιακῶν ἀξιῶν πού ἀνθίστανται ἀκόμη στήν ταλαιπωρημένη κοινωνία

μας. Ἡ προπαγάνδα περί οὐδετερόθρησκου σχολείου ἀποτελεῖ προσβολή γιά τά Ὀρθόδοξα Χριστιανικά πιστεύματα τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν Ἑλλήνων. Ἀποτελεῖ ἐχθρική πράξη πρός τήν ἐπικρατοῦσα θρησκεία, ἀμφισβήτηση τοῦ Συντάγματος καί τῶν σχετικῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων καί προσβολή στή μνήμη τῶν ἐλευθερωτῶν καί ἱδρυτῶν τοῦ κράτους μας. Οὐδετερόθρησκη παιδεία σημαίνει νά κατέβει ἡ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καί νά καλλιεργεῖται στά παιδιά μία πολυθρησκειακή σύγχυση. Οὐδετερόθρησκη παιδεία σημαίνει σχολεῖο χωρίς πρότυπα, χωρίς ἀξίες. Σημαίνει μία Ἑλλάδα ἀποκομμένη ἀπό τό παρελθόν της, ἄρα χωρίς προσανατολισμό γιά τό μέλλον.

Μιλῶντας στούς διδάσκοντες καί τούς φοιτητές τοῦ Πανεπιστημίου Δυτικῆς Μακεδονίας (Φλώρινα, 17.9.2005) ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἐξέφρασε ἐνδιαφέροντες προβληματισμούς ἔναντι τῶν ὀπαδῶν τοῦ οὐδετερόθρησκου σχολείου: *«Εἶναι δέ παρατηρημένον ὅτι οἱ παιδαγωγοί, οἱ ὁποῖοι ἐπικαλοῦνται αὐτήν τήν οὐδετερότητα καί ἕνεκα αὐτῆς ἀρνοῦνται τήν χριστιανικήν ἀγωγήν τῶν μικρῶν παιδιῶν, κατ' οὐσίαν προχωροῦν ἑκουσίως ἤ ἀκουσίως καί ἀνεπιγνώστως εἰς ἀντιχριστιανικήν τοποθέτησιν καί χειραγώγησιν, πρός τήν ὁποίαν προσωπικῶς κλίνουν. Οὗτοι συνεπείᾳ τῆς ἀρνητικῆς στάσεώς των πρός τήν χριστιανικήν πίστιν καί ζωήν ἀπαντοῦν εἰς τό ἔμφυτον θρησκευτικόν ἐρώτημα τῶν μικρῶν παιδιῶν κατά τρόπον, ὁ ὁποῖος προκαλεῖ εἰς τήν ψυχήν των ἀμφιβολίας διά τήν πίστιν τοῦ οἰκογενειακοῦ καί κοινωνικοῦ των περιβάλλοντος, γεγονός τό ὁποῖον δέν βοηθεῖ αὐτά εἰς τήν ψυχικήν των ἰσορροπίαν, διότι θέτει αὐτά προώρως πρό διλημμάτων πίστεως, τά ὁποῖα δέν ἔχουν τήν ὡριμότητα νά ἀντιμετωπίσουν.... Ἡ ἥν ἐπικαλοῦνταί τινες οὐδετερότης τοῦ κράτους ἔναντι τῶν θρησκειῶν μετατρέπεται, ἴσως ἀθελήτως εἰς ἐχθρότητα ἔναντι τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας, διότι ἐμμέσως ἐξισώνει αὐτήν πρός πᾶσαν ἄλλην, ἐνῶ ἡ ὑπεροχική ἀξία τοῦ ὀρθοῦ Χριστιανισμοῦ εἶναι δεδομένη ἐκ τοῦ ὅτι ὁ ἠθικός ἀνθρωπισμός καί τά κινήματα ἐλευθερίας καί δικαιοσύνης ἔχουν ἐγκολπωθῆ καί ἀφομοιώσει τάς πλείστας τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν τοῦ ὀρθοῦ Χριστιανισμοῦ».*

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ πρόσφατες ἀνακοινώσεις καί ἐπιστολές της πρός κάθε ἁρμόδιο ὑποστηρίζει τή διατήρηση τῆς ἑλληνορθόδοξης παιδείας καί τοῦ Ὀρθοδόξου Χριστιανικοῦ χαρακτῆρος τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν. Ἄς μήν ἐπιτρέψουμε στούς θιασῶτες τοῦ οὐδετερόθρησκου σχολείου νά ξεριζώσουν τόν Χριστό ἀπό τίς ψυχές τῶν παιδιῶν μας. Ἄς μήν ἀποδεχθοῦμε τήν μετατροπή τοῦ σχολείου σέ ἐργαστήριο ἀνόσιων πειραματισμῶν καί ἐπιβολῆς ἀποτυχημένων ἰδεολογιῶν. Καί ἄς μήν λησμονοῦμε ὅτι οἱ δύο ἀνθρωποβόροι καί καταστροφικοί ὁλοκληρωτισμοί τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ὁ Χιτλερισμός καί ὁ Σταλινισμός, εἶχαν ὡς ἰδεολογικό ὑπόβαθρο τήν πολεμική κατά τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας.

Ἄρθρο στό Περιοδικό ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ Σεπτεμβρίου 2016.

08.09.2016

Πηγή: www.antibaro.gr/